

angivet i stk. 2. Erfaringen viser, at det ved visse fag eller arbejdsprocesser, der frembyder en sundhedsfare, kan være af betydning ikke mindst for de unge arbejdere, som søger beskæftigelse her, om de allerede, *inden* de begynder deres arbejde — og senere med regelmæssige mellemrum — kan blive lægeundersøgt til konstatering af, om de er liden- de af sådanne sygdomme, der erfaringsmæs- sigt i særlig grad udsætter dem for den på- gældende sundhedsrisiko. Der tænkes herved f. eks. på fag- og arbejdsprocesser, der ud- sætter arbejderne for en blyforgiftningsfare eller for en silicosefare. Disse undersøgelser foretages af en af arbejdstilsynets læger, idet det vil være naturligt at gøre brug af deres særlige sagkundskab, og da undersøgel- serne kræver en særlig undersøgelsesteknik og kan nødvendiggøre anvendelsen af apparat- ter, som de praktiserende læger ikke kan påregnes at være i besiddelse af. Da det imidlertid kunne befrygtes i visse tilfælde at medføre vanskeligheder, om undersøgelsen skulle foretages af arbejdstilsynets læger, f. eks. på grund af vedkommende virksomheds afsides beliggenhed, er der dog givet adgang til at lade undersøgelsen fore- tage af en af arbejdstilsynet godkendt læge.

Til stk. 4. Bestemmelsen angiver sam- mensætningen af det tidligere omtalte læge- ligt-tekniske fællesudvalg, der træffer ende- lig afgørelse af spørgsmålet om tilladelighe- den af at anvende unge mennesker til ar- bejde i virksomheder, der hører under loven.

Til stk. 5. Det fastsættes i denne be- stemmelse, at socialministeren giver nærmere regler med hensyn til fremgangsmåden ved lægeundersøgelserne og om betalingen for undersøgelserne og udstedelse af erklæring herom.

Til stk. 6. Ved konventionerne om læge- undersøgelse er det fastsat, at disse under- søgelser ikke må medføre udgifter for barnet eller det unge menneske eller for forældrene. Det er derfor naturligt, at udgifterne må afholdes af arbejdsgiveren, og at der ikke sker fradrag i arbejderens indtægt, hvis lægeundersøgelsen må foretages i arbejdsti- den, jfr. i øvrigt bemærkningerne til lov- forslagets § 10.

Til § 44.

Denne bestemmelse er ny i forhold til det oprindelige, af arbejdsrådet godkendte udkast. Fra lovens område er, med mindre andet følger af lovens enkelte bestemmelser, i henhold til lovens § 1, stk. 2, undtaget bl. a. arbejde, der udføres alene af sådanne med- lemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til hans husstand, jfr. § 1, stk. 2, nr. 2, og

luftfartstjeneste, jfr. § 1, stk. 2, nr. 5. Kon- ventionerne om lægeundersøgelse, der om- fatter *erhvervsmæssigt* arbejde, gør imidlertid ikke undtagelse for de nævnte områder, og med henblik på at muliggøre Danmarks tiltrædelse af disse konventioner foreslås det derfor at lade bestemmelserne om læge- undersøgelse omfatte arbejde, der udføres alene af familiemedlemmer, der hører til arbejdsgiverens husstand, når det udføres *erhvervsmæssigt*.

Hensynet til internationale vedtagelser kræver vel ikke, at det nævnte arbejde også omfattes af de øvrige bestemmelser i kapitel 8, men det må anses for rimeligt at lade også disse bestemmelser gælde, således navnlig at forbudet mod anvendelse af børn under 14 år til erhvervsmæssigt arbejde også omfatter familievirksomheder.

At luftfarten er medtaget i § 44 vil ikke for tiden få nogen betydning, idet de gæl- dende regler forudsætter en højere alders- grænse end de i kapitel 8 nævnte som betin- gelse for udstedelse af certifikat etc., men be- stemmelsen er dog medtaget under hensyn til muligheden for en ændring af alders- grænsen for arbejde ved luftfarten, hvilken grænse ikke er lovbestemt.

Til § 45.

Paragraffen indeholder bestemmelser om den hvileperiode, som nødvendigvis må tilsikres de unge mennesker af hensyn til deres åndelige og legemlige udvikling. Det fastsættes i denne henseende, at hvileperi- den for arbejdere under 18 år inden for hvert døgn, skal udgøre *mindst* 12 på hinanden følgende timer — altså 1 time mere end for voksne arbejdere, jfr. § 32, stk. 1 — og at tiden fra kl. 18 til kl. 6 skal være indbefattet i hvileperioden, således at der er sikkerhed for, at de unge mennesker får adgang til for- nøden nattehvile. Fra denne *sidste* regel gælder dog en række undtagelser, jfr. stk. 2.

Kravet om *nattehvile* for unge mennesker under 18 år indeholdes allerede i den nu- gældende arbejderbeskyttelseslovgivning, jfr. loven af 18 april 1925 § 2. § 2 indeholder ikke som det foreliggende lovforslag nogen *al- mindelig*, for alle under loven hørende er- hverv gældende regel om adgang til natte- hvile, men angiver for *en række fagområder*, fra og til hvilket tidspunkt unge mennesker må beskæftiges henholdsvis morgen og af- ten. Selvom de fagområder, for hvilke ar- bejdstiden for unge mennesker således er reguleret i paragraffen, utvivlsomt dækker det meste af det faglige område, der henhører under loven, bliver der alligevel et vist om-